

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 103.

Tredie Session.

64de Møde.

Mandagen den 26de Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Jeg tillod mig ved forrige Behandling at berøre nogle Uttringer af Sundhedscollegiet i en Skrivelse, der under en senere Sag vil blive Thinget forelagt. Disse Uttringer skal jeg tillade mig at oplæse af Skrivelsen, som er dateret 19de Januar d. A., og afgivet til det Udvalg, der behandler Quarantainesagen; de lyde saaledes:

„Det Collegiet udtaler sin Anskuelse saaledes, som fæstet er, maa det dog tillige udtryffeligt og med al Vægt gjentage sit tidligere Andragende i dets fornævnte Skrivelse af 3die April 1851, at Regjeringen uopholdeligt og med behørig Kraft gennemfører en Forbedring i de sundhedspolitielige Foranstaltninger over hele Landet.“

Man vil altsaa see, hvor vigtigt det er, at de forskjellige Communer opmuntres til saadanne Anlæg, hvorved de rigeligt kunne blive forsynede med frisk Vand, hvilket er en af de vigtigste Betingelser for Keenlighed i selve Huse og i Byerne, og jeg troer saaledes, at disse Uttringer af Sundhedscollegiet fortjene at komme i særdeles Betragtning.

Blechingberg: Forsaa vidt der er ytret, at § 2 stod i Forbindelse med den nye § 3, der er foreslaaet, maa jeg tillade mig at opfaase Lovl, om man er berettiget til, som den nye § 3 gaar ud paa, at berøve Kjøbenhavn den Ret, som ved kongelig Resolution af 16de April 1845 er Communen tilfagt, uden at Communen gennem sin Repræsentation er hørt derom, eller har opgivet den Ret, som tilkommer den; jeg holder derfor paa, at man ikke bør røre ved dette Forhold. Svad

§ 2 angaaer, da troer jeg ikke, der er nogen Modsigelse i at stemme for § 1 og mod § 2, da Følgen af, at § 2, bortfalder aldeles ikke vil være den, at andre Communer, der maatte komme i samme Stilling, hvori Odense Commune for Tiden befinder sig, skulle ubetinget være affaarne fra Muligheden af, at Legislaturen kunde vise dem en saadan Faveur, som der gjennem § 1 vises Communen i Odense; men det ligger i Bessaffenheden af saadanne Forhold, at de stille sig forskjelligt paa de forskjellige Steder, og at veie disse forskjellige Hensyn mod hinanden, troer jeg netop er det, hvorpaa det maa komme an, hvor Spørgsmaalet er om at bevilge en Undtagelse fra Lovgivningens almindelige Principer. Jeg har stemt for § 1, men vil stemme mod § 2.

Røster: Iltgemaade skal jeg tillade mig at erklære mig imod § 2; jeg finder, at denne Begünstigelse er kun et Skin. Der er meget faa Byer, der ville kunne faae Anledning til at gjøre Brug af denne Remission, som skulde tilstaaes dem i bemeldte Henseende. Dertil kommer, at Vand- og Gasledningerne ere af en saa forskjellig Bessaffenhed, at de i høist ulige Grad fortjene at komme i Betragtning i den Henseende. Efter Paragraphen skulde enhver som helst Nørledning til at føre Vand ind fra et udenfor Byen beliggende Vandløb komme i Betragtning i denne Henseende, og det finder jeg dog ikke den fortjener. Saa snart blot en Commune bekoftede en simpel Nedlægning af Trærør, for at føre Vandet fra en Kilde udenfor Byen indtil Byen selv, og føre det omkring til de forskjellige enkelte Steder, saa var den efter § 2 berettiget til at forlange en Toldgodtgjørelse for dertil brugt Materiale. Jeg troer, at det er hensigtsmæssigere, at enhver Plan, som en By faaer